

Helsingfors d. 3 juni 1934.

Kära Geo!

Har ej förmått tidigare skriva till dig, fastän jag naturligtvis börst göra det. Vi blevo ju alla alldeles förlamade av vår sorg. Den goda, efterlängtda Pedry kom hem - men ack! icke för att stanna. Först var det ofattbart.

Men efteråt förstå vi att hans själva anade det.

Tisdag förmiddag kl 12 - han dog sedan på natten tillt före 12 - överraskade han mig med ett besök. Kvällen förut hade vi skiljts på kvällen, vid årsmötet slut - och jag ville icke själva grocka på någon visit till mig. Då han ju besökt mig tvänne gånger - vi hade ^{en} så glada lyckliga middagar här - och jag såg huru alla vännerna strödo om honom. Döm därpå om min glada häpnad när han redan följande förmiddag kom. Jag blev så förfärligt glad.

Stottagen allas våra varmaste tacksägelses för ert vackra, kärlekfulla gåvor! Så fina tidnings och så förnämlig tobak. Här man knappast bli. Tack, tack!

Stottagen allas våra varmaste tacksägelses för ert vackra, kärlekfulla gåvor! Så fina tidnings och så förnämlig tobak. Här man knappast bli. Tack, tack!

Jag hade varit orolig för honom under hela
årsmötet — han besvärades av minna
och det var förstås mycket ansträngande
att tala så mycket — och jag hade
faktiskt hela morgonen tänkt på
honom och längtat efter honom.
Nu stod han där! Jag blev som
sagt förpärligt glad. Och Pekka
såg på mig med sina vackra
vänliga ögon — kanske litet all-
varsamt — och sade: "Jag kom
nu hit för att jag ville se dig" ...
Och vi slogo oss ned — Pekka
i Sassis stora soffan och jag
på en stol bredvid. — Så pratade
vi under en dryg timmes tid —
ömsom voro vi rörda, ömsom
skattade, vi — 1/4 måste han gå
Ty hela dagen var abnormad av
olika människor och på kvällen
skulle han leda Rosenkvartets
Kirjallisuusseuran möte. Han lovade
äta middag hos mig 2 dagar senare —
vi omfamnades varmt o. skiljdes.
Georg följde honom hem med bil.
Följande morgon pingo vi under
påtellen att han dött på natten.
Du kan tänka huru ofattligt det föreför.

2.
P. hade faktiskt presidentat vid mö-
tet och varit så glad och angenäm
t. o. m. litet humoristisk — och alla
trodde honom vara raskare. Efter
11 begav han sig hem — följd av några
vänner — och hemkommen hjälpte
sedan Waldemar Kaade (som han bodde
med) av honom kläderna. Därunder
gick P. borttackar som åtsäskommo
stark hjärtklappning. Han bad Wal-
demar ge honom en handduk och trycka
den mot hans hjärta. V. gjorde så —
P. tyckte det lindrade. Men så gick
han igen en borttack — och inom
ett ögonblick var det slut... du kan
läsa dig hur förtvivlad Waldemar
blev — han gned P.'s händer och fötter,
gjorde allt vad han kunde — men
P. vaknade ej. — Läkaren kom
anlände 12 m. senare konstaterade
hjärtslag.

Två dagar låg P. på litet de parade.
Fag köpte den vackraste och finaste
vita kista som stod att få — rummet
pyntas med blommade växter — Han
låg i en doftande blomstergård och
R. R.'s medlemmar stodo gätlade och
sågs honom sitta gånge...

Innervliga Näbningars från oss alla. Skriv snart.
din egen gamla A.H.G.

Om P:s begravning kan man säga att den var monumental. Aldrig har jag varit med om något liknande. Så storartadt vackert. Där såg man riktigt huru älskad han var. Talen voro dräknliga — på prosa o. på vers — alla människor gråt o. sörjde. Inga vanliga begravningstal — vartenda ord som rades sprang ur hjärtat. Dessutom härlig musik o. sång.

Mitt systerlikarta präjddade sig över att P. blev erkänd som en av Finlands stormän. "Finlands äldste son" och en talare. En frambar sin kraus åt "visainmalle, jaloimenne, jukkeinmalle, rakkeinmalle" — en annan åt "Smurelle opettajille itkuisella, kiitollisuudella" o.s.v. o.s.v. De kallade mamma för en "siunattu olento joka sai senmoiseen pojien syunyttää" — —

Detta hände på söndagen och på tisdagen sånkte vi urnan i Pappas o. Mammans grav.

Du må tro att bilcoleggen som följde kistan till krematoriet var lång. Mellan fentis och sextis biler — och ändå kunde

Innervliga Näbningars från oss alla. Skriv snart.
din egen gamla A.H.G.

knappst hälften av menigheten
slippa med, då inga flera viler
stodo att på - -

Här var du nu en liten
bild av det hela.

Alla dagar var jag besökt
mina många gravar. -

Jät liket min älskade Sassi.
Och nu min älskade bror.

Nu är det först tomt ...

Är du icke lycklig som ändå
jick se P. ? Den underbara P.
Barnen hos oss älskade honom.
Och jag sedan -

Plan var så förtjust över
att ha fått träffa er alla. Sade
dig vara en ungdomlig, verklig
gentleman - Thyra var och älsklig
och god - och Eric hade hans
lärt sig att tj. hålla av.
Kunde du att P. ej skulle bli lång-
varig?

När vi efter P:s hemkomst hälsades
första gången, så föllde vi båda till.
Men samma dag drucko vi kaffe på
kapellet, och P. beskrev sin resa -
De dagarna hade vi hög sommar-
värme, - -

Tack för telegrammet! Sven medlade en
vacker kranz från Er. Blekskära lökkojor blandade med
blå vris. Sömm vackra band med dina ord. 100: -

Tack för telegrammet! Sven medlade en
vacker kranz från Er. Blekskära lökkojor blandade med
blå vris. Sömm vackra band med dina ord. 100: -

Ma° nu väl, käraste vännen, alla tre!
Nog ha ni väl på konsulatet Hel-
singeni sanomat o. Kusi Suomi?
I dem ingår mera om P. än
i Hbladet. I Hbl. Sanomat
ingår även "In memoriam"
av — som jag tror — Oskari
Siljefors. Riktigt vackert.

Ännu måste jag nämna att även
Linda Edström på Sverige sände en
stor kras med blågula band och
innesliga koder. Minns du henne?

Nu skall jag sluta. Du på ha över-
seende med mitt "oformfulländad" brev,
men jag är så trött.

Alla upplysningar du önskar om
Thyras brors förmogenhets förhållande
kan du på ar Ruth — ty hon kan ta reda
på vad du än önskar. Hon är ju direkt-
tionssekreterare ganska ofta och speciellt
just åt den bankdirektör, som har
med U. borgs affäret allt skaffa. Så
skriv och fråga henne vad ni önska veta.
P. nämde nämligen att Mi om ville ha reda
på mångt.

Skall snart sända er de sista
fotografierna Pekka.

Ma° nu väl, käraste vännen, alla tre!

P.E. 23.V.34

1152

